

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

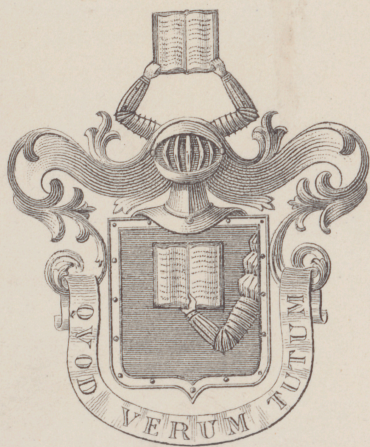
0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90

Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Trondhjem.

*Sambale imellem Kalk-
fanden og Mett Lam-
mefierding, paa Vigen
hij det Non Kluus paa
Christianshavn.*

Kth-1784.

V box 7:198

Honnorsveits

S a m t a l e
imellem
H a l t e f a n d e n
og
M e t t e L a m m e -
f i e r d i n g,

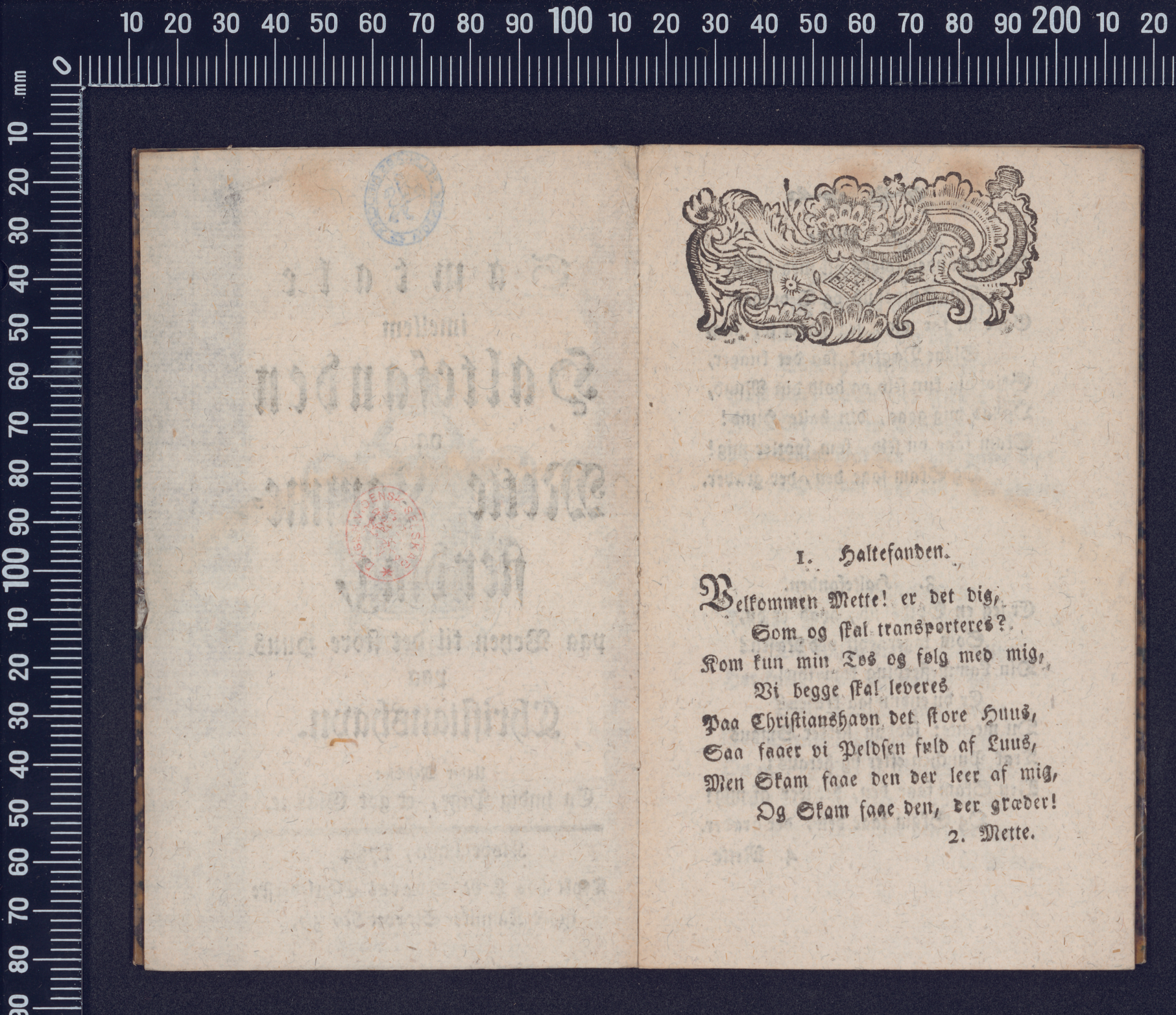
paa Beyen til det store Hus
paa
Christianshavn.

Under Melodie:
En yndig Pige, et got Glas ic.

København, 1784.

Lagt hos E. N. Sværes Efterboerke
i store Kønisk. Gaden No 39.

V box 7:198

Faint, illegible text in the upper portion of the left page, possibly bleed-through from the reverse side.

Faint, illegible text in the middle portion of the left page, possibly bleed-through from the reverse side.

Faint, illegible text in the lower portion of the left page, possibly bleed-through from the reverse side.

I. Haltetanden.

Velkommen Mette! er det dig,
Som og skal transporteres?
Kom kun min Tos og følg med mig,
Vi begge skal leveres
Paa Christianshavn det store Hus,
Saa faaer vi Peldsen fuld af Luus,
Men Skam faae den der leer af mig,
Og Skam faae den, der græder!

2. Mette.

2. Mette.

Hvem Fanden følges vil med dig?
 Du Epidibus og Debrager!
 Gaae du for dig, jeg gaaer for mig,
 Slaae Vægter! saa det knager,
 Skiot dig kun selv og hold din Mund,
 Og lad mig gaae, din halte Hund!
 Skam faae du selv, som spotter mig!
 Og Skam faae den, der græder.

3. Haltefanden:

Er jeg en Epidibus, hvad er du,
 Som tager Gølf ved Næsen?
 Din Lammesferding kom ihu!
 Er du endnu saa kræsen?
 Du meente: saadan lækker Smaus
 Træk Punchen efter sig heraus;
 Men Skam faae den, der leer af mig!
 Og Skam faae den, der græder.

4. Mette

4. Mette.

Bevist, hvad du besvolder mig!
 Jeg skal dig det vel lære,
 Jeg kunde sige nok om dig,
 Som ey er til din Væe;
 Husk paa, da du med Glesket sad
 I Hullet, som en Lyderad!
 Men Skam faae den, der ynker dig!
 Og Skam faae den, der græder.

5. Haltefanden:

Lie lille Mette! tie kun stil!
 Du ey saa død maade blibe,
 Hor kun, hvad jeg nu sig vil,
 Som Gølf kan forbride,
 Væk Drenge! på færd var ey seen,
 Og gjør ey Nar af Mettes Deen;
 Skam den, der leer af tykke Been,
 Og Skam faae den, der græder.

6. Mette.

6. Mette.

Hold Mund dit Bæst, og spot ey mig,
For jeg en Litgorn haver,
Men alle Folk glør Nar af dig,
For du saa herlig traver,
Hov lystig paa det eene Been!
Hop hop! fod ikke paa den Steen,
Skam saa enhver, der ynker dig,
Dg Skam faae den, der græder.

7. Haltefanden.

Mig synes dog det bedre var
For dig, min rare Mettel
Om du ret forte Skjorter bar,
Ihi dine Been er nette;
Dg sorte Strømper klæder ey
For din Mette og Næringsveen:
Skam den, der leer ad suure Been,
Dg Skam faae den, der græder.

8. Mette.

8. Mette.

Hvis du ey holder stray din Mund
Med dine Spotteglofer,
Jeg render til din halte Hund
Dg dig for Stumpen foser,
Saa du faaer baade Spot og Ween
Dg brækker baade Hals og Been,
Skam faae enhver, der ynker dig,
Dg Skam faae den, der græder.

9. Haltefanden.

Hey Mette! var dog ey saa grov!
Jeg mæner det ey ilde,
Hvis jeg kun engang hos dig sov,
Som jeg saa gjerne vilde,
Saa skuld' dit Rakkermar dog see,
At af os to kan blive tre;
Men Skam faae den, der troer det,
Dg Skam faae den, der vilde.

10. Saale

